

PRZYPADKIEM NAPISAŁAM KSIĄŻKĘ

TAURON
młode horyzonty
międzynarodowy festiwal filmowy
2025
nagroda główna

TAURON
młode horyzonty
międzynarodowy festiwal filmowy
2025
nagroda
European Children's
Film Association

Odnaleźć siebie
Potęgą słów

Pienwsza miłość
Nowe przygody
Mądry doradca

Głos serca
Przyjaźń na zawsze
Siła wyobraźni
Magiczne chwile
Ukryta moc
Piękno wspomnień

MATERIAŁY EDUKACYJNE DO FILMU

Kadr z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”, reż. Nóra Lakos | Węgry, Holandia | 2025 | dystrybucja Forum Film Poland

„Przypadkiem napisałam książkę”

WSZYSCY POTRZEBUJEMY OPowieści

„Życie jest zawsze i nieodwołalnie bogatsze niż my, którzy staramy się je wyrazić” – to zdanie Virginii Woolf utrwalone w jednym z esejów o pisaniu. Słynna autorka zachęca w nim do pełnego wrażliwości eksplorowania i obserwowania świata, który oferuje nam bogactwo wrażeń, bodźców, widoków. Podobnym zaproszeniem do ciekawych odkryć, uważności i sięgania po pióro jest film „Przypadkiem napisałam książkę”. To pochwała wyobraźni i kreatywności, niebanalne kino o dojrzewaniu i szukaniu własnej drogi artystycznej.

„Przypadkiem napisałam książkę” to film, który przepętnia miłość do twórczej pasji, do snucia opowieści i literatury. Seans udowadnia, że dla prawdziwego, ciekawego odkrywanych światów czytelnika, czytanie nie jest czynnością stacjonarną, ale pełną energicznego ruchu wyobraźni. Nina, główna bohaterka i narratorka filmu, zaprasza do swojej opowieści, pozwala rozsiąść się wygodnie w fotelu i poznać jej twórcze światy... W filmie zobaczymy dom, relacje rodzinne i rówieśnicze z **perspektywy dorastającej nastolatki**.

Seans zachęci uczniów do czytania, odkrywania cudzych opowieści oraz do pisania, czyli konstruowania własnych historii. Pisanie jawi się tu będzie jako forma autoterapii, ale też pełna pasji czynność, która może utrzymywać wspomnienia i porządkować emocje. To także **afirmacja myślenia humanistycznego**, wzmacnianie tych kompetencji, które wspierają nasze lepsze rozumienie zjawisk i ludzi, naszą komunikatywność i otwartość umysłu.

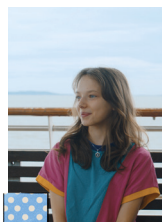
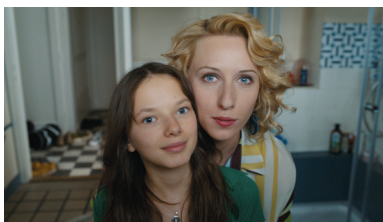
O czym jest film „Przypadkiem napisałam książkę”?

Główna bohaterka Nina mierzy się z pytaniami, na które w końcu napotyka każda dorastająca osoba: Kim jestem? Czego potrzebuje? Jak czuję się w swoim świecie? To pytania motywujące do poznawania siebie i innych, uważnej obserwacji otoczenia czy towarzyszących nam dorosłych. Odpowiedzi i refleksje sprowokowane przez te dylematy mogą być wyrażane przez ubiór, hobby lub kreatywną twórczość, czyli – tak jak w przypadku Niny – przelewane na papier. Nina marzy, żeby zostać pisarką. Pisarski warsztat pomaga jej szlifować sąsiadka Lidia, doświadczona autorka bestsellerów. Dzięki niej dziewczyna uczy się opisywać codzienność, konstruować **intrygujące konflikty i zwroty akcji**, wymyślać różnorodne dalsze ciągi.

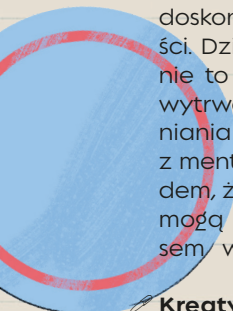
Pisanie i poznawanie opowieści stają się dla Niny sposobami na lepsze rozumienie własnych emocji, wypełnienie pustki po stracie oraz przyjmowanie perspektywy innych. W miarę dorastania rośnie jej ciekawość własnych uczuć, ale też pochodzenia i historii rodzinnej. Pragnie dowiedzieć się, jaka była jej mama. Ważnym wątkiem w filmie są **relacje nastolatki z dorosłymi i rówieśnikami** – poszukującym własnego szczęścia tatą czy zabiegającym o jej względy chłopakiem. W toku fabuły Nina uczy się nie tylko pisania czy cierpliwości w rozwijaniu talentu, ale też bycia uważną na potrzeby innych i czułego spojrzenia na najbliższych.

Nieprzypadkowo film został doceniony na Festiwalu Młode Horyzonty, zdobywając pierwsze miejsce w tegorocznej edycji. **W filmie „Przypadkiem napisałam książkę” każdy nauczyciel znajdzie coś dla siebie, wybrany pomysł czy inspirację do przeprowadzenia ciekawej lekcji.** Zachęcam do zapoznania się z listą walerów oraz materiałami edukacyjnymi do tytułu, w których proponujemy kilka rozwiązań. Scenariusze lekcji zachęcą uczniów do kreatywnych zabaw językowych, poszerzania zasobu słownictwa i prób pisarskich, a także pomogą odkryć własną pasję, predyspozycje i miejsce w grupie.

Kadry z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”, reż. Nóra Lakos | Węgry, Holandia | 2025 | dystrybucja Forum Film Poland

Walory edukacyjne filmu „Przypadkiem napisałam książkę”:

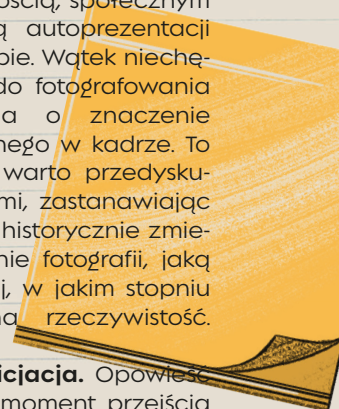

Ciekawość i rozwój pasji. Historia Niny pokazuje, że droga do realizacji marzeń wiąże się z otwartością na krytykę i chęcią doskonalenia własnych umiejętności. Dziewczyna odkrywa, że pisanie to nie tylko talent, lecz także wytrwałość, gotowość do popełniania błędów i nauki. Spotkanie z mentorką staje się dla niej dowodem, że pomoc i wskazówki innych mogą być bezcennym kompasem w rozwijaniu własnej pasji.

Kreatywność i językowa inwencja. Jak powołać opowieść i bohaterów do życia? Film zachęca do kreatywnych zabaw, wymieniania się pomysłami na różne zakończenia, konstruowania pełnych fantazji fabuł i pełnokrwistych bohaterów. Losy ambitnej, początkującej pisarki mogą inspirować do ciekawych zajęć z języka polskiego i twórczego pisanie opowiadań, charakterystyk, opisów. To dobry punkt wyjścia do poszerzania zasobów słów uczniów, językowych burz mózgów, zderzania perspektyw.

Moc słowa. Filmowa opowieść pokazuje także, jak ważna jest wyobraźnia i dbałość o szczegóły. Jedno dobrze dobrane słowo potrafi zbudować nastrój, oddać specyficzne emocje, ożywić obraz w głowie czytelnika. Nina przelewa na papier alternatywne wersje rzeczywistości, a jej proces twórczy staje się pochwałą językowej inwencji i radości z opowiadania historii.

Magia przedmiotów i pamięci. Świat Niny wypełniają przedmioty – bibeloty, książki, drobiazgi, które stają się milczącymi świadkami przeszłości. Każdy z nich kryje opowieść, wspomnienie, emocję. To nie tylko dekoracje, lecz nośniki historii, które pozwalają dotknąć tego, co minione, i zachować więź z osobami, których już nie ma. Warto wykorzystać ten motyw w kontekście innych tekstów kultury, np. opowiadań z tomu „Szafa” Olgi Tokarczuk.

Fotografia jako utrwalenie i interpretacja. Robienie zdjęć stało się naszą codziennością, społecznym rytuałem, formą autoprezentacji i opowieści o sobie. Wątek niechęci mamy Niny do fotografowania otwiera pytania o znaczenie obrazu utrwalonego w kadrze. To postawa, którą warto przedyskutować z uczniami, zastanawiając się nad tym, jak historycznie zmieniło się znaczenie fotografii, jaką rolę pełni dzisiaj, w jakim stopniu interpretuje ona rzeczywistość.

Dorastanie i inicjacja. Opowieść Niny portretuje moment przejścia – od dziecięcej niewinności do pełniejszej świadomości świata i siebie. Bohaterka doświadcza pierwszych rozczarowań, poznaje smak niezrealizowanych pragnień, ale też uczy się akceptować różnorodność relacji. Jej postać będzie bardzo bliska uczniom doświadczającym związanych z dojrzewaniem zmian i emocji.

Miłość i zmiany w życiu rodzica.

Film porusza delikatny temat godzenia się dziecka z tym, że rodzic ma prawo do własnego świata, w którym ono nie zawsze uczestniczy. To opowieść o dojrzewaniu do akceptacji faktu, że szczęście bliskich może przybierać różne formy i nie odbiera to nic z naszej relacji z nimi.

Sposoby na spędzanie wolnego czasu.

Młodzi widzowie po seansie mogą zastanowić się, co najbardziej lubią robić, jakie są ich marzenia i cele. Warto poprosić ich o opracowanie krótkiego tekstu o sobie, z pewnością wesprze to ich refleksję na temat własnych aspiracji i planów na przyszłość.

Wartość snucia opowieści i wspólnych rytuałów.

Motyw czytania na dobranoc przypomina, jak silne znaczenie mają drobne codzienne gesty. Opowieści snute wieczorem stają się pomostem między rzeczywistością a światem wyobraźni, a rytuały – zakorzenieniem w poczuciu bezpieczeństwa i bliskości.

Pierwsza miłość, pierwsze odrzucenie.

Film podchodzi do tego motywu z humorem, pokazując, że czasem uczucia rozkwitają jednostronnie, a ich intensywność często nie idzie w parze z wzajemnością. To przypomnienie, że dojrzewaniu, zupełnie naturalnie, często towarzyszą epizody „miłości niespełnionej”.

 Entuzjazm tworzenia. Proces pisania, kreowania, wymyślania jest tu pokazany jako źródło prawdziwej energii. Film oddaje rytm twórczej pracy – od pierwszego pomysłu, przez chwile zwątpienia, aż po satysfakcję z efektu. To pochwała działania z pasją i zaangażowaniem.

 Oswajanie straty. Nina, doświadczając śmierci mamy jako dziecko, „przywykła” do jej nieobecności i aktualnego kształtu swojej rodziny. Dorastając, odkrywając siebie, pragnie jednak dowiedzieć się więcej o swojej mamie, jej cechach, wyglądzie, usposobieniu. Film to dobry punkt wyjścia do rozmów o godzeniu się z odchodzeniem i brakiem bliskich oraz o tęsknocie za nimi.

Film „Przypadkiem napisałam książkę” już od 7 listopada w kinach. Zachęcamy do rezerwowania seansów ze specjalną wideoprelekcją edukacyjną, która wprowadzi uczniów w kolorowy świat Niny.

O autorce:

Jagoda Roszak – liderka zespołu edukacji Ferment Kolektiv, redaktorka i edukatorka serwisu Film w Szkole, gdzie poleca wartościowe edukacyjne kino. Z wykształcenia polonistka, pedagogka i nauczycielka języka polskiego jako obcego.

Opowiadanie jako laboratorium doświadczeń

SCENARIUSZ ZAJĘĆ Z JĘZYKA POLSKIEGO

Autorka:

Dagmara Świerkowska-Kobus

Grupa wiekowa:

uczniowie szkół podstawowych (klasa 4-6)

Czas realizacji:

45-90 minut (w zależności od wielkości grupy)

Pomoce dydaktyczne: szary arkusz papieru, długi sznurek bawełniany/jutowy (około 100 metrów) lub kłębek wełny, markery, zestaw kart pracy (załącznik), dwa słoiki, kolorowe karteczki

Cele lekcji:

- ✎ kształtowanie umiejętności pracy w zespole i społecznej aktywności;
- ✎ rozwijanie umiejętności wypowiadania się w określonych formach wypowiedzi;
- ✎ praktyczne wykorzystanie elementów budujących opowiadanie: opis postaci, opis miejsca, zwrot akcji, puenta;
- ✎ rozbudzanie potrzeby podejmowania samodzielnych prób literackich.

PRZEBIEG LEKCJI

1. Przed obejrzeniem filmu „Przypadkiem napisałam książkę”:

Co to znaczy, że ktoś zrobił coś przypadkiem?

Pomoce: markery, arkusz papieru / tablica

Na zajęciach poprzedzających obejrzenie filmu stwórz z uczniami mapę myśli, na której wypiszecie wspólnie rzeczy, które można zrobić przypadkowo lub związane z nimi sytuacje. Następnie porozmawiajcie o tym, czy takie sytuacje zdarzają się często i podsumujcie ich skalę. Mogą pojawić się wnioski, że momenty, w których coś dzieje się przypadkowo nie są szczególnie doniosłe, mogą natomiast wymagać **empatii, delikatności oraz rozmowy czy przeprosin**, gdy np. przypadkiem kogoś szturchniemy na korytarzu, stłuczemy ulubiony kubek czy zniszczymy książkę.

2. Po obejrzeniu filmu:

Wprowadzenie

Czy łatwo jest napisać powieść?

Pomoce: stoik, małe kolorowe karteczki

Zadaj grupie pytanie, czy według nich łatwo jest napisać powieść? W zależności od odbioru filmu i własnych doświadczeń odpowiedzi będą z pewnością zróżnicowane. Jest to zadanie pobudzające do działania, dlatego, by nie przerosło się w długą dyskusję, poproś uczniów, by swoją opinię wyrazili poprzez głosowanie. Przygotuj dwa stoiki – w jednym z nich pojawią się głosy osób, które twierdzą, że łatwo jest napisać powieść, w drugim tych, którzy twierdzą inaczej. Możecie porównać liczbę karteczek przez obserwację (ważne, by zawsze były składane tak samo) i podsumować wynik.

Więcej odpowiedzi łatwo:

Pochwal koniecznie odwagę grupy i zaproś do dalszej zabawy w snucie opowieści.

Więcej odpowiedzi trudno:

Podkreśl odpowiedzialność grupy oraz wskaż, że podczas zajęć nauczą się kilku sztuczek, które mogą pomóc im napisać opowiadanie.

Zadania kreatywne 1

Wtem, nagle, nikt się nie spodziewał, że...

Pomoce: sznurek jutowy / kłębek wełny, karta pracy nr 1

Opis:

Celem zadania jest stworzenie wspólnej opowieści, w której będzie mnóstwo zwrotów akcji. Osoba prowadząca przed rozpoczęciem musi wyjaśnić zasady: głos może zabrać tylko ta osoba, w której ręce jest kłębek. Swoją wypowiedź powinna zacząć od słów, które zmieniają kierunek akcji, np. **wtem, nagle, a wtedy, a jednak stało się inaczej** itd. Po dodaniu swojego fragmentu uczeń rozwija kawałek nici, chwytając ją w palce, a pozostałą część kłębka rzuca do wybranej osoby. Po dodaniu dalszej części przez każdą osobę, między uczniami powinna powstać konstrukcja z nici przypominająca pajęczynę.

Przebieg:

✍ Stańcie lub usiądźcie w kole.

✍ Przypomnijcie sobie, co Lidia opowiedziała Ninie o **zwrotach akcji i budowaniu emocjonalnych napięć w powieści**. Wśród głosów powinny pojawić się m.in. te o wzbudzeniu zainteresowania, podtrzymaniu uwagi widza, przywiązaniu do bohatera. Grupa może wykorzystać przykłady z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”.

✍ Przedstaw uczniom zasady zabawy bez wskazywania na początku, co powstanie z przerzucanej między nimi nici. Rozpocznij proste opowiadanie (jeden bohater, miejsce i czas akcji), następnie przerzuć kłębek do wybranej osoby, która będzie kontynuować opowiadanie itd. Zabawę kontynuuj tak długo, by mogli wziąć w niej udział wszyscy uczniowie.

✍ Zapamiętajcie ostatni fragment powstałej opowieści. Następnie rozdaj uczniom **kartę pracy nr 1, pt. Jak to się skończyło?** Poproś, by w ciągu 3 minut stworzyli zakończenie przygód bohatera, o którego losach wspólnie opowiadaliście.

Zadanie kreatywne 2

Rozsypana opowieść z puentą

Pomoce: materiały do karty pracy nr 2

(potrzebujesz tyle części, ilu jest uczniów w grupie)

Opis:

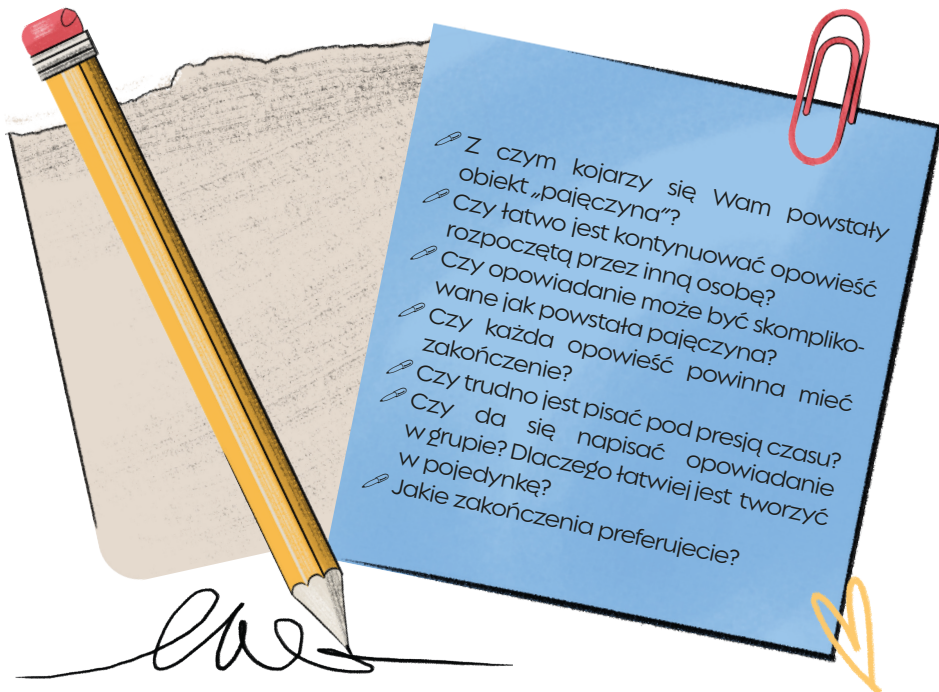
W pudełku wymieszaj pocięte w różnokształtne fragmenty zdjęć z **karty pracy nr 2**. Następnie wyjaśnij zasady zadania. Celem zadania jest stworzenie pięciu grupowych opowieści na podstawie fotosów z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”. W każdym opowiadaniu powinna pojawić się puenta. Uczniowie mogą odnieść się do wydarzeń i nazw własnych z filmu lub na podstawie ilustracji przedstawić zupełnie inne losy bohatera. Każdy z uczniów otrzymuje tylko fragment kadru, dlatego na początku musi odnaleźć resztę swojej grupy.

Na napisanie krótkiego opowiadania uczniowie mają **10 minut**. Mogą skorzystać z odpowiedzi w karcie pracy nr 2.

Podsumowanie:

W ramach podsumowania omówcie powstałą „pajęczynę” oraz krótkie opowiadania. Możecie spróbować odpowiedzieć na pytania:

Praktyczna uwaga

Z moich obserwacji wynika, że podczas grupowego tworzenia form literackich uczniowie działają dwutorowo: odnoszą się do swoich doświadczeń lub tworzą sceny pełne nadprzyrodzonych zdarzeń. Postaraj się nie narzucać kierunku. W tego typu wieloosobowych zabawach **bardziej liczy się kreatywność, niż pełna spójność**. W ramach podsumowania zajęć, jeśli to nie wybrzmi w rozmowie z uczniami, można wskazać, że każda osoba ma swój indywidualny styl, dlatego podejście do tworzenia opowiadania bez narzuconego tematu może być bardzo zróżnicowane. Pochwal wysiłki uczniów i zachęć ich do samodzielnego tworzenia.

O autorce:

dr Dağmara Świerkowska-Kobus – nauczycielka języka polskiego, doktorka językoznawczyni, trenerka kreatywnego pisania dla dzieci i dorosłych. Zajmuje się genealogią lingwistyczną i multimodalnością w kontekście slamu poetyckiego. W 2024 roku otrzymała Stypendium Artystyczne Miasta Poznania, jej działalność artystyczna jest związana ze sladem poetyckim oraz performatywnymi formami literackimi. Prezesa Fundacji KulturAkcji, dyrektorka programowa Ogólnopolskich Mistrzostw Slamu Poetyckiego oraz Wirtualnego Archiwum Slamu Poetyckiego (archiwumslamu.pl).

Karta pracy nr 1

Jak to się skończyło?

Spróbuj rozwiązać plątaninę i doprowadź swojego bohatera do zakończenia. Stwórz zakończenie opowiadania, które opowiedzieliście wspólnie.

Karta pracy nr 2

Z rozsypanych fragmentów ułóżcie fotos z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”. Na podstawie ilustracji stwórzcie opowiadanie. Pamiętajcie, by pojawiła się w nim **puenta**.

Puenta

krótkie zakończenie jakiegoś tekstu, często zaskakujące lub dowcipne, uwydatniające jakiś jego wcześniej ukryty sens

A large, light-brown rectangular area with rounded corners and a series of horizontal lines for writing. At the top edge, there are white circular punch holes. A red pushpin is pinned to the top edge, slightly to the right of the center.

Materiały do karty pracy nr 2

Przypadkiem napisałam książkę: materiały edukacyjne do filmu

Pasja rodzi się z ciekawości – jak rozwijać swoje talenty?

SCENARIUSZ LEKCJI JĘZYKA POLSKIEGO
LUB GODZINY WYCHOWAWCZEJ

Autorka:

Eliza Wessel

Grupa wiekowa:

uczniowie szkół podstawowych (klasy 4-6 lub 7-8)

Czas realizacji:

2x 45 min lekcji + praca własna uczniów

Formy i metody pracy:

- ✎ praca w grupach
- ✎ metody neurodydaktyczne
- ✎ projekt

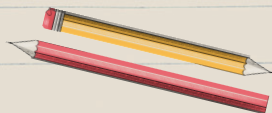

Pomoce dydaktyczne:

- ✎ otwarta dyskusja
- ✎ ćwiczenia autorefleksyjne
- ✎ ćwiczenia narracyjne
- ✎ praca z tekstem
- ✎ metoda projektu
- ✎ praca w grupach
- ✎ wywiad
- ✎ plakat
- ✎ prezentacja na forum

Potrzebne materiały:

kartki w linie, formatu a5 lub a4, brystol (do plakatów), narzędzia pisarskie (długopisy, ołówki, pisaki, kredki), załącznik nr 1

Cele lekcji:

- ✎ rozwijanie indywidualnych zainteresowań i umiejętności;
- ✎ poszerzanie świadomości na temat własnego stylu uczenia się;
- ✎ budowanie repertuaru narzędzi wspierających efektywne uczenie się;
- ✎ poszerzanie świadomości na temat roli błędów i konstruktywnej krytyki w procesie uczenia się;
- ✎ kształtowanie postawy ciekawości wobec świata i otwartości na doświadczenia;
- ✎ budowanie poczucia sensu i satysfakcji z zaangażowania w proces edukacyjny;
- ✎ zwiększanie zaangażowania bliskiego środowiska społecznego w proces edukacyjny.

Wprowadzenie:

Scenariusz został opracowany w oparciu o **metody neurodydaktyczne**, tzn. takie, które wykorzystują współczesną wiedzę na temat funkcjonowania mózgu, by zwiększać efektywność procesu uczenia.

Proponowane zajęcia mają charakter projektowy i opierają się na pracy grupowej, wymagającej podjęcia różnych ról zespołowych. Taka forma pozwala rozwijać umiejętności miękkie, a także odkrywać indywidualne umiejętności czy predyspozycje. Praca odbywa się także poza klasą, a uczniowie mają dużo decyzyjności, co do tego, jaki projekt ostatecznie zaprezentują. Daje to dodatkowe pole do budowania poczucia sprawczości i odpowiedzialności za efekt pracy zespołu.

Projekt zakłada zaangażowanie bliskiego środowiska społecznego uczniów (członków rodziny, przyjaciół, społeczności sąsiedzkiej etc.), co pozwoli dodatkowo poszerzać ich perspektywę na proces edukacyjny oraz kształtować postawę uważności i ciekawości wobec świata.

Zadania realizowane w projekcie wymagają zaangażowania różnych modalności i predyspozycji (planowanie, słuchanie, opracowanie graficzne, prezentacja, etc.), dzięki czemu uczniowie mogą poszerzać perspektywę na własne style poznawcze, co w dłuższej perspektywie będzie im pomagać w doborze efektywnych narzędzi edukacyjnych (filmy, książki, wizualizacje, warsztaty, gry edukacyjne itd.)

Kadr z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”, reż. Nóra Lakos | Węgry, Holandia | 2025 | dystrybucja Forum Film Poland

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Instrukcje dla osoby prowadzącej:

1: Dyskusja po seansie filmu „Przypadkiem napisałam książkę”

Zaproś klasę do omówienia filmu. Pytania, które mogą być pomocne:

- 🖋 O czym marzyła główna bohaterka?
- 🖋 Jakie kroki podjęła, by osiągnąć swój cel?
- 🖋 Kto i w jaki sposób ją wspierał?

Dla starszych klas:

- 🖋 W jaki sposób strata mamy wpłynęła na Ninę?
- 🖋 Czy bohaterka była tego świadoma od początku?
- 🖋 Które cechy Nina miała wspólne ze swoją mamą?

2: Ćwiczenie autobiograficzne

Zaproś każdego do podzielenia się tym, kto w ich życiu odgrywa ważną rolę i dlaczego.

„Wyobraźcie sobie swoje życie jako książkę. W tej książce jest główny bohater/ główna bohaterka, czyli Wy. Są też inne ważne postaci – niektóre pierwszoplanowe, inne epizodyczne. To członkowie Twojej rodziny, Ci, których widzisz na co dzień i Ci, z którymi spotykasz się tylko od święta. Przyjaciele, koledzy i koleżanki, którzy byli w Twoim życiu lub są w nim do dziś. To też sąsiedzi, pracownicy szkoły i inne osoby, których historie przeplatają się z Twoją. Wybierz jedną osobę, która miała na Ciebie wpływ. To mogły być przekazane wartości, nowe hobby albo jej sposób bycia, coś, co Cię zainspirowało, sprawiło, że coś się w Tobie zmieniło. Opisz to, korzystając ze schematu (**załącznik nr 1: Ważna postać**).”

3: Omówienie wymagań projektowych

Przedstaw klasie zadanie:

„Będziecie realizować zadanie w kilkuosobowych zespołach, które za chwilę ustalimy. Do wykonania zadania potrzebne będą różne umiejętności, dlatego ważne jest dobranie się w zespoły tak, by w każdym z nich te umiejętności były zróżnicowane. Każdy zespół ma za zadanie przygotować i zaprezentować plakat dotyczący postaci. Postać wybieracie samodzielnie, może to być ktoś, o kim opowiadaliście w poprzednim ćwiczeniu albo inna realna osoba z Waszego otoczenia, która posiada jakąś ciekawą pasję, którą mogłaby Was zarazić. Przypomnijcie sobie, jak Nina powoli odkrywała profil swojej mamy. Spróbujcie stworzyć taki obraz dla Waszej postaci i jej pasji. Przedstawcie na plakacie, jak ma na imię, ile ma lat, jak wygląda, jaki zapach się z nią kojarzy, czym i dlaczego się zajmuje, jakie ma główne cechy charakteru, co uwielbia, a czego nie znosi. W tym celu przeprowadźcie wywiad z tą postacią i poproście, by podzieliła się swoją pasją z Wami.”

Zachęć uczniów do samodzielnego doboru zespołów:

„Przeczytam Wam teraz, jakich aktywności będzie od Was wymagać projekt, zastanówcie się, w których rolach czulibyście się pewnie lub chcielibyście sprawdzić swoje umiejętności:

Następnie uczniowie **wybierają, do której roli jest im najbliższej**. Można wyznaczyć cztery różne obszary, w obrębie których mają stanąć albo przygotować oznaczenia w czterech kolorach, które mają przyczepić do ubrania. W pierwszej kolejności wyłaniani są liderzy, którzy następnie dobierają osoby do zespołu – po jednej z każdej grupy, tak by w zespole zajęte były wszystkie role.

Wskazówki metodyczne:

Warto wspierać samostanowienie uczniów. Nie wszyscy będą gotowi na sprawny wybór roli. Co możesz zrobić, by ich wesprzeć?

- ✍ Zadaj pytania, które pomogą im podjąć decyzję – np. „Czujesz się pewnie przemawiając do publiki czy wolisz słuchać innych?”
- ✍ Wzmocnij poczucie kompetencji przez przywołanie sukcesów ucznia/uczenicy – np. „Ostatnio przygotowałeś świetny plakat z biologii. Jestem pewna, że z tym też bardzo dobrze byś sobie poradził”.
- ✍ Zaproponuj pełnienie podwójnej roli – np. graficzka i presterka.
- ✍ Zaproponuj pełnienie ról w duetach – np. dwoje dziennikarzy.
- ✍ Poproś o zawężenie wyboru do dwóch opcji i wylosuj ostateczną rolę – np. przez rzut kostką czy monetą.

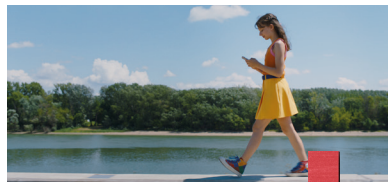

4: Praca własna w zespołach

Zespoły realizują projekty w swoich zespołach, zgodnie z podaną instrukcją oraz przyjętymi rolami. W razie potrzeby mogą konsultować pomysły z nauczycielami. Na wykonanie zadania mają trzy tygodnie, po których zaprezentują efekty w klasie.

5: Prezentacje

Każdy zespół wiesza swój plakat na ścianie lub tablicy. Wyznaczeni prezenterzy z każdego zespołu po kolei prezentują przygotowane plakaty. Inne zespoły mogą zadawać pytania, a po zakończonej prezentacji, każdy ocenia pracę zespołu (według ustalonych wcześniej kryteriów, jak np. estetyka, prezentacja, struktura etc.)

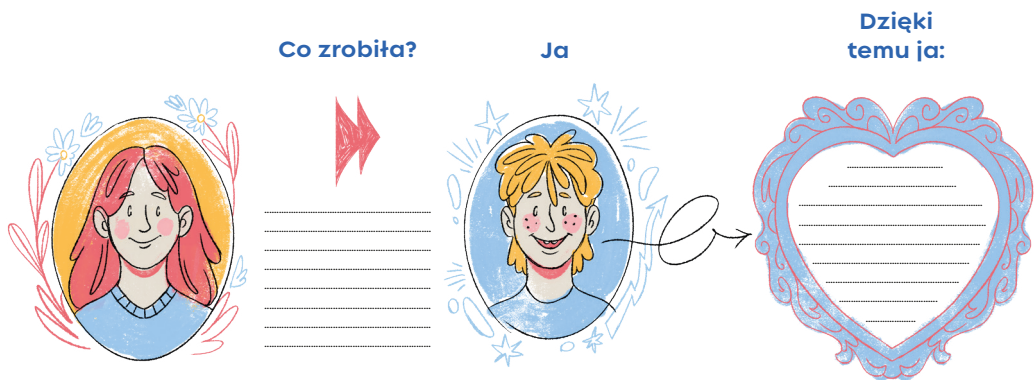
Kadry z filmu „Przypadkiem napisałam książkę”, reż. Nóra Lakos | Węgry, Holandia | 2025 | dystrybucja Forum Film Poland

O autorce:

Eliza Wessel – kognitywistka i psycholożka edukacyjna; doświadczona trenerka zajęć rozwijających kompetencje społeczno-emocjonalne dla dzieci i młodzieży; autorka warsztatów psychoedukacyjnych dla dzieci i rodziców oraz szkoleń dydaktycznych dla kadry edukacyjnej; naukowo zainteresowana psychologią języka i komunikacji.

Karta pracy nr 1

Ważna postać.

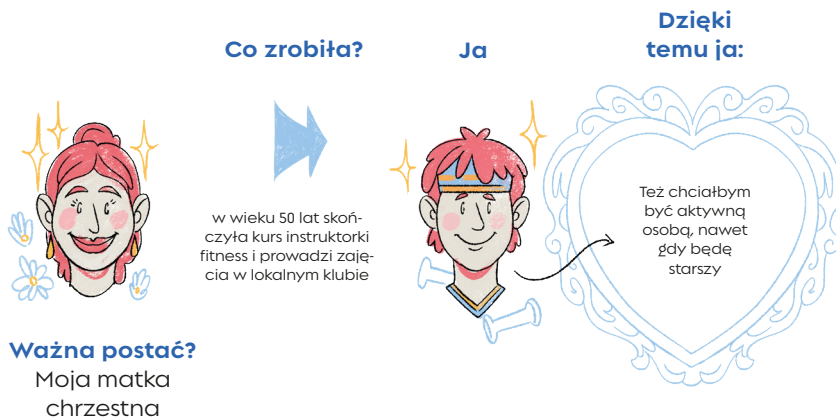
Ważna postać?

.....

.....

.....

Przykład:

Materiał przygotowany dla:

Opracowanie:

Zespół Edukacji Ferment Kolektiv | Film w Szkole

Korekta:

Jaśoda Roszak

Projekt Graficzny:

Zespół Graficzny Ferment Kolektiv - Marta Muszyńska | Iza Dudzik

